

**Aarhus
Symfoniske
Orgelfestival**

Aarhus 1.-14. november 2020

2020

Oplev
Københavns Drengekor
Aarhus Symfoniorkester
Randers Kammerorkester
Orgelsolister fra hele verden
Musikhøjmesse

Tak til fonde og sponsorer

Vi vil gerne sige en stor tak til dem, der har muliggjort denne festival: Augustinus Fonden, Aarhus Kommune, Nordea-fonden, Dansk Organist- og Kantorsamfund, William Demant-Fonden, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, Knud Højgaards Fond, Toyota-Fonden samt Aarhus Stiftstidendes Fond.

Billetter

Musikhuset Aarhus: Du kan købe billetter til koncerterne i Musikhuset Aarhus ved døren, på musikhusetaarhus.dk samt i Musikhusets billetsalg ved personligt fremmøde eller på 89404040.

Øvrige koncerter: Du kan købe billetter ved døren til alle koncerter – se priser ved de enkelte koncerter. I Domkirken kan du også købe billetter på billetto.dk.

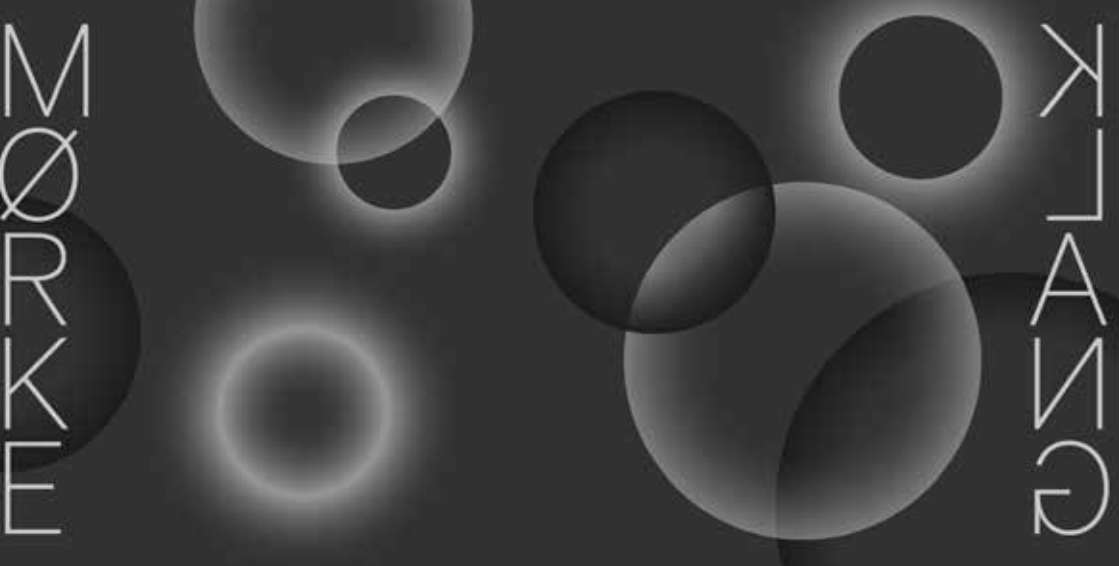
Velkommen til Aarhus Symfoniske Orgelfestival 2020!

Det er i år præcis 10 år siden, at Aarhus Symfoniske Orgelfestival så dagens lys som resultat af et samarbejde mellem Aarhus Symfoniorkester, Det Jyske Musikkonservatorium, Aarhus Domkirke, Vor Frue Kirke, Helligåndskirken og endelig Sct. Pauls Kirke. Året festival er således den sjette i rækken, og selvom vi altid bestræber os på at præsentere det ypperste og mest spændende inden for orgelkunsten, så synes vi alligevel, at vi har gjort lidt ekstra ud af det denne gang. Vi kan nemlig præsentere noget så sjældent som en uopførelse af en orgelsymfoni af en af de mest anerkendte orgelkomponister fra det tyvende århundrede, Gaston Litaize. Endvidere byder vi på noget så sensationelt som en koncert med verdenshistoriens muligvis berømteste organist, afdøde Henry Lemare. Hvordan det kan gå til, kan De se længere omme i programbogen.

Vi kan også – som sædvanlig – præsentere en række af verdens bedste organister: Ludger Lohmann, Matthias Havinga, Jean-Baptiste Robin, Jens Wollenschläger – og sidst, men ikke mindst: Deres trofaste og højest aktive bestyrelse, som præsenterer et særdeles underholdende program i Helligåndskirken. Glemmes skal heller ikke festivalens trofaste samarbejdspartner Randers Kammerorkester under ledelse af David Riddell, som sammen med undertegnede og violinvirtuosen Mo Yi spiller musik af Vivaldi i Vor Frue Kirke.

Vi ønsker rigtig god fornøjelse!

Ulrik Spang-Hanssen
Bestyrelsesformand

Mørkeklang

Fortid møder nutid: Ved en hybridkoncert til Allehelgen udforsker BaroqueAros, Århus Sinfonietta og vokalgruppen Concert Clemens den bittersøde nordiske melankoli gennem tre nyskrevne værker for kor og ensemble.

De tre nye værker sammensmeltes med satsene i Bachs gribende kantate Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen og opføres ud i ét.

Værkerne tager sit udspring i nye nordiske fortolkninger af de fire begreber i kantatens titel: Weinen ("gråd"), Klagen ("klage"), Sorgen ("bekymring") og Zagen ("fortvivlelse").

Aarhus Symfoniske Orgelfestival bidrager med opførelsen af Franz Liszts orgelbearbejdning af Bachs kantate.

Kor, orkester og orgel

Medvirkende

BaroqueAros – Århus Sinfonietta – Vokalgruppen Concert Clemens
Dirigent: Søren K. Hansen – Solist: Kristian Krogsøe

Program

Franz Liszt (1811-1886): Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen for orgel
Johann Sebastian Bach (1685-1750): Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen
Morten Ladehoff (f. 1978): Apparatus Lacrimalis – uropførelse
Anna Katrin Øssursdóttir Egilstrøð (f. 1981): Titra – uropførelse
Finnur Karlsson (f. 1988): Klagen – uropførelse

Tid og sted

Symfonisk Sal, Musikhuset Aarhus
Søndag den 1. november 2020 kl. 19.30

Billetter

100-170 kr.
www.aarhussymfoni.dk samt i Musikhuset Aarhus' billetsalg

Søren K. Hansen, dirigent

Søren Kinch Hansen (Danmark) har været ansat som docent ved DJM siden 1996. Har bl.a. været dirigent for Den Jyske Opera og Radiokoret, ligesom har været Artistic Director for Pro Coro, Canada (1992-94). Han har dirigeret flere operer af bl.a. Per Nørgård, Niels

Rosing-Schou og Niels Marthinsen samt Erik Norbys ballet "Legs of fire" på Det Kgl. Teater (1997/98). De seneste 12 år har han været fast dirigent for Vokalensemblet GAIA og Århus Sinfonietta. Begge ensembler betoner den sjældent hørte eller den nye og nyere musik.

Kristian Krogsøe, orgel

Organist Kristian Krogsøe (Danmark) blev som 24-årig udnævnt til domorganist ved Danmarks største kirkeorgel i Aarhus Domkirke. Han er uddannet i Berlin og ved Det Jyske Musikonservatorium, hvor han nu underviser i orgel. Som solist med orkester har han bl.a. optrådt på Berliner Staatsoper

med dirigent Daniel Barenboim og ikke mindst med Aarhus Symfoni-orkester på det nye symfoniske orgel i Musikhuset. Hans debut-cd med Maurice Duruflés samlede orgelværker har høstet stor international anerkendelse og har modtaget den tyske kritikerpris Preis der Deutschen Schallplattenkritik.

Symfonikoncert

Medvirkende

Ulrik Spang-Hanssen, orgel - Gerhard Markson, dirigent
Aarhus Symfoniorkester

Værker

Anton Webern (1883-1945): Johann Sebastian Bach: Fuga (2. Ricercata) a sei voci aus „Das musikalische Opfer“. Für Orchester gesetzt (1935)

Gaston Litaize (1909-1991): Symfoni med orgel (uropførelse)
1 Passacaille
2 Intermezzo

PAUSE

Edward Elgar (1857-1934): Fantasia & Fugue in C minor (BWV 537) transcribed for orchestra (op. 86) (1921-22)

Elgar: Enigma-variationer (op. 36) (1898-99) (*satser: se omtalen*)

Tid og sted

Torsdag den 5. november 2020 kl. 19.30
Symfonisk sal, Musikhuset Aarhus

Billetter

120-305 kr. - www.aarhussymfoni.dk samt i Musikhuset Aarhus' billetsalg

I gådernes katedral

Åbningskoncerten i Aarhus Symfoniske Orgelfestival byder på musikalske gåder og genskrivninger – og orglet er både gennemgående tema og medspiller. Hovedværket er Litaizes hidtil ukendte Symfoni med orgel, som aldrig har været spillet før. "Det er kolossalt spændende at opføre et ukendt stykke af min gamle lærer. Vi skriver orgelhistorie i Aarhus," siger solist og orgelprofessor Ulrik Spang-Hanssen om koncerten.

Det eneste instrument, der er lige så storslået som orglet, er symfoniorkestret! Det vidste både Webern og Elgar. De har begge haft fingrene i Bach, så musikken får helt nye ører; på hver deres (meget forskellige) facon knækker de koden om Bachs betydning i dag. Til sidst kommer vi omkring musikhistoriens største og mest velklingende gåde: Elgars Enigma-variationer, hvor orglet slutter sig til orkestret i den monumentale slutning. Der er ingen ende på orglet ved denne koncert.

Aarhus Symfoni Orkester 20/21

Fordybelseskoncert
Sange fra overvældet

Himmelske messingtoner strømmer fra de øverste balkoner og salen bades i salige strygerklange. Med musik af bl.a. Arvo Pärt, Giovanni Gabrieli og Richard Strauss skabes en unik og højtidelig koncertoplevelse, som giver plads til at mærke, føle og tænke efter.

Symfonisk Sal
Musikhuset Aarhus
3. december • kl. 19.30
220-305 kr

*Vi holder god afstand i salen
Begrænset antal billetter til salg*

Ulrik Spang-Hanssen

Ulrik Spang-Hanssen er professor i orgel på Det Jyske Musikkonservatorium i Aarhus. og har en omfattende koncertvirksomhed på flere kontinenter, har indspillet mere end 60 CD'er og ofte været solist med symfoniorkestre. Han er desuden en ivrig jazzmusiker og forfatter,

Gerhard Markson

Dirigenten Gerhard Markson er født og uddannet i Tyskland, og han har arbejdet i Augsburg, Oldenburg og Freiburg. Har været musikchef på Theater Hagen, chefdirigent for National Symphony Orchestra of Ireland i Dublin og kunstnerisk chef for det norske operaakademi i Oslo. Desuden har han været gæstedirigent med mere end 100 orkestre over hele verden. Mellem 2009 og 2017 var han den første permanente gæstedirigent ved Theater Freiburg og dirigerede operaproduktioner som Czardasfyrstinden, Elskovsdrikken, Machropolis Safe samt symfoniske koncerter. Han har indspillet mange cd-optagelser på Naxos-pladeselskabet. I dag bor Gerhard Markson i Freiburg.

Om musikken

Webern: Johann Sebastian Bach: Fuga

Bach og Webern. De to virker måske ikke lige som verdens bedste sengekammerater ved første tanke. Men i Weberns lige dele respektfulde og legende omgang med Bachs fuga for seks stemmer fra Das musikalische Opfer bliver vi hurtigt klogere. Webern griber Bachs intrikate musik, og i stedet for at forsøge at "modernisere" eller (gud forbyde det) forbedre den om åbner han den op lige foran ørerne på os. Hvert motiv bliver tildelt en gruppe på tre solistiske instrumenter, og stemmerne vikler sig elegant ind og ud mellem hinanden. "I min orkestrering forsøger jeg at vise sammenhængen mellem motiverne. Det er ikke altid let. Det viser naturligvis også, hvordan jeg ser værket," sagde Webern selv om fugaen. Motiv bliver til klangfarve, og værket vokser, indtil det moderne symfoniorkester, Weberns instrumentation og Bachs renhed bliver til noget helt nyt og større. I disse tider, hvor symfoniorkestret efterhånden har afsvoret barokmusikken til mere specialiserede ensembler er det en lise at høre præcis hvorfor barokmusikken stadig kan være relevant også i denne kontekst. Og så er det tankevækkende, hvor meget den egentlig kan holde til – i hvert fald i de rette hænder. Bach i det 20. århundrede.

Gaston Litaize: Symfoni med orgel

Denne opførelse er intet mindre end historisk. Litaizes Symfoni med orgel er gravet frem af komponistens gemmer – og det kan vi i høj grad takke en af hans elever for, nemlig Ulrik Spang-Hanssen, der både er professor i orgel ved Det Jyske Musikkonservatorium og bestyrelsesformand for Aarhus Symfoniske Orgelfestival. Derfor lader vi ham fortælle mere om skattejagten på symfonien:

"Vi ved faktisk ikke så meget om tilblivelseshistorien for Litaizes symfoni. Det ser ud som om, han skrev den til en konkurrence, en 'Prix de Composition', som blev afholdt af Société des Concerts – Pierné – Lamoureux – Padeloup. Det er her nødvendigt med en smule baggrund. I anden halvdel af 1900-tallet regerede Wagners musik uindskrænket over det franske musikliv, men efterhånden begyndte César Francks elever under ledelse af komponisten Vincent d'Indy at gøre sig gældende. Som tiden gik, blev de imidlertid regnet til den konservative fløj, hvorimod de moderne, hvis bannerfører var Claude Debussy, naturligvis opponerede mod de ældres klassiske indstilling. Uropførelser i de forskellige Sociétés blev efterhånden veritable slagmarker, hvor buhråb og hyssen absolut ikke var uhørt.

Den pågældende konkurrence fandt sted i den ærværdige Salle du Conservatoire i det 9. arrondissement, altså i det nuværende konservatoriums for-forgænger. På programmet var også værker af så prominente unge komponister som Henri Dutilleux og André Jolivet. Vi ved ikke, hvordan det gik. Vi ved, at der ikke er og aldrig har været noget orgel i den pågældende sal, så orgelstemmen er formentlig blevet fremført af Geneviève Joy på klaver, og derfor er det måske ikke helt overraskende, at Litaize ikke vandt. Det gjorde Dutilleux faktisk heller ikke, men det gjorde den senere professor ved Pariserkonservatoret, Jean Rivier, med en koncert for klaver og orkester. Om det har været bitterhed over nederlaget, der har gjort, at Litaize aldrig senere omtalte dette værk, eller om han ligefrem har fået mishagsytringer fra publikum, ved vi heller ikke. Symfonien, som den foreligger nu, er i to satser, Passacaille og Intermezzo. Det var kun Intermezzo, der blev spillet ved konkurrencen, og altså med klaver, og opførelsen i Aarhus kan altså med en vis ret regnes for en uopførelse i sin komplette form og med Klais-orglet i Symfonisk Sal som soloinstrument.

Litaize blev i sin samtid navnlig kendt som orgelvirtuos og som pædagog, og han slog aldrig selv meget på tromme for sine værker. Han blev ellers nummer to i kompositionskonkurrencen Prix de Rome efter den navnkundige Dutilleux, og det var første gang en sådan ære var tilfaldet en blind mand. I en anmeldelse fra 1939 i Musical Times af hans 'Douze Pièces' blev han regnet for at være en 'nådesløs modernist', en 'virtuos, der skrev for virtuos'. Imidlertid har hans musik lige siden hans død været i støt fremgang, og han har nu indtaget sin rette plads på parnasset sammen med sine studiekammerater Olivier Messiaen, Jehan Alain og Jean Langlais. Han var som nævnt blind og havde udviklet sin hukommelse til det helt absurde. Han kunne kolossale dele af musikhistorien fuldstændig udenad, og det hører man også i hans værker.

Jeg synes, at det er kolossalt spændende at uopføre et stykke af min gamle lærer, et stykke, som ikke engang han selv nogensinde fik at høre i den form, det var tænkt. Vi skriver orgelhistorie i Aarhus."

Elgar: Fantasia & Fugue in C minor

Vi fortsætter med at gå i Bachs fodspor. Denne gang er det en engelsk komponist, der er blevet inspireret af den store mester, og ganske som i Weberns tilfælde er resultatet både personligt og grundlæggende småfantastisk.

Værket opstod ud fra et meget nobelt ønske om at bringe England og Tyskland tættere sammen efter 1. verdenskrig. Nærmere betegnet foreslog Elgar Richard Strauss, at de hver især skulle orkestrere en sats fra værket. Så gik det hverken værre eller bedre end at Strauss ikke fik orkestreret sin

sats – og så måtte Elgar jo også snuppe den. De to komponister havde for øvrigt et fint forhold, så mon ikke bare det var almindelig travlhed, der gjorde, at Strauss ikke opfyldte sin del af aftalen.

Hvis musik var arkitektur, ville Bachs orgelværker være katedraler, siger man ofte. Men i Elgars hænder bliver Fantasia & Fugue til en ærkeengelsk herregård. Den indledende "Fantasia" er smækfyldt med frodige, blide engelske landskabstønder – den der særlige engelske tone, som er så charmerende hos mange britiske komponister. Og samtidig er det jo Bach nedenunder; en blanding, der fungerer takket være Elgars tydelige kærlighed til sin store forgænger. "Jeg ville vise hvor lækker og stor og fremragende, han ville have fået sig selv til at lyde, hvis han havde haft vores midler til rådighed," sagde Elgar om sit arbejde. Ingen moderne kvababbelser over at lade moderne orkestre spille barokmusik dér.

Den efterfølgende fuga er sprælsk og overdådig. Den tager Bachs stramme musikalske strukturer ved vingebenet og smører et solidt lag musikalsk flødeskum og chokoladekrymmel på. Af og til tilføjes der også et kirsebær. Det er med andre ord et opulent orkesterorgie af et arrangement. Er det god smag? Det skal man måske ikke tænke alt for meget på; barokpolitiet ville givet have en mening om Elgars smørfede omgang med Bachs musik. For resten af os er det ren nydelse.

Elgar: Enigma-variationer

Hvis man engang har en lang vinteraften, som man ikke ved hvordan man skal bruge – så kan man få umådelig meget god (og ikke mindst vellydende) underholdning ud af at følge mysteriet om Enigma-variationerne samt de mange forsøg på at løse det. Idet Elgar kaldte stykket for "Enigma", det vil sige "gåde" på engelsk, skabte han et mysterium, der lige siden værkets premiere har holdt manganen en musikinteresseret (og nysgerrig) kender af værket beskæftiget. Det antages, at gåden er en melodi, der er gemt i værket. Senere skal vi se på nogle af forsøgene på at knække denne kode. Blot de seneste år har der nemlig været adskillige forsøg på én gang og for alle at afkode den gåde, som Elgar skrev ind i sit værk.

Men lad os begynde med begyndelsen. Enigma-variationerne er (som den skarpe læser måske allerede har gættet) en række variationer – og hver variation er et portræt af en person i Elgars omgangskreds, herunder hans kone, hans forlægger og Elgar selv.

Variationerne er et af de utallige værker i kunstens lange historie, som er opstået ud af et forsøg på at imponere en kvinde. Elgar sad og improviserede på klaveret efter en lang dag på arbejdet, og hans kone

lagde mærke til en af de melodier, som han spillede. Derefter begyndte han at improvisere variationer over dette tema i forskellige stilarter, der skildrede deres venner.

“Dette værk,” skrev han om Enigma-variationerne, “som er undfanget i en humoristisk ånd og fortsat i dyb alvor, indeholder skitser af komponistens venner. Hver person kommenterer eller reflekterer over det originale tema, og hver især forsøger at give en løsning på gåden [“enigma” på engelsk], for sådan hedder temaet. Skitserne er ikke ‘portrætter’, men hver variation indeholder hver sin ide baseret på en bestemt person eller måske en begivenhed, som kun kendes af to personer. Dette er grundlaget for kompositionen, men værket kan lyttes til som ‘et stykke musik’ uden disse ekstra overvejelser.”

Hver variation maler et tonebillede af den portrætterede – nogle gange med et karakteristisk træk som en latter, talemåde eller mindeværdig samtale. Egentlig kan man sagtens høre musikken uden at kende baggrunden. På den anden side tilføjer baggrundshistorierne ofte et humoristisk lag til musikken, så vi bringer her en oversigt over de portrætterede. Ellers ville vores publikum jo hensynte i uvidenhed om, hvornår vi kan høre en bulldog skvatte i en flod.

Tema (Enigma)

Det gådefulde Enigma-tema er indadvendt og søgende. “Da jeg komponerede det, beskrev det min følelse af ensomhed som kunstner – og den følelse symboliserer det stadigvæk for mig,” sagde Elgar om temaet. Han identificerede sig selv meget med temaet og brugte åbningsfrasen (der stemmer overens med intonationen og rytmen i hans eget navn) som underskrift i sine breve til sine venner.

Variation 1: C.A.E. (Elgars kone, Caroline Alice Elgar)

Temaet går direkte over i første variation. Det første portræt er, som enhver klog ægtemand ville vælge, en skildring af komponistens hustru. Temaet er bygget over en lille frase, som Elgar plejede at fløjte, når han kom hjem. “Variationen er en forlængelse af temaet med det, som jeg gerne ville have skulle være romantiske og delikate tilføjelser; dem, der kendte C.A.E. vil forstå referencen til en, hvis liv var en romantisk og delikat inspiration,” sagde Elgar om variationen.

Variation 2: H.D.S.-P. (Hew David Stuart-Powell, pianist og komponistens kammermusikpartner)

Den næste variation er en venlig karikatur af en af de mange mærkelige vaner, som musikere har. Elgars mangeårige kammermusikpartner Hew David Stuart-Powell lod altid fingrene glide over tangenterne på samme måde for at varme op: “Hans fingres karakteristiske diatoniske løben over

tangenterne, før han begyndte at spille, er her humoristisk efterlignet i sekstendedelsnoderne; det skal imitere en toccata, men mere kromatisk, end H.D.S.-P. ville have brudt sig om,” fortalte Elgar.

Variation 3: R.B.T. (Richard Baxter Townshend)

Den tredje variation skildrer Richard Baxter Townshend, som var “don”, det vil sige lektor, på Oxford University (og svoger til W.M.B. i næste variation). Denne variation skildrer Townshends portrættering af en gammel mand, der spiller amatørteater, og man kan høre den dybe stemme, der til tider farer op i sopranhøjde.

Variation 4: W.M.B. (William Meath Baker)

I den korteste variation portrætterer Elgar William Meath Baker, der “udtrykte sig selv noget energisk.”

Variation 5: R.P.A. (Richard Penrose Arnold, søn af den engelske digter Matthew Arnold)

I denne variation maler Elgar et billede af Richard Penrose Arnold, søn af digteren Matthew Arnold og amatørpianist. Satsen går direkte over i den næste.

Variation 6: Ysobel (Isabel Fitton, en amatørbratschist)

Isabel Fitton var bratschelev af Elgar, og Elgar beskrev variationen således: “Man kan bemærke, at frasen i første takt, som bliver brugt hele vejen igennem variationen, er en øvelse i at bevæge sig på tværs af strengene – hvilket er svært for begyndere. Oven på det har jeg skabt en tankefuld og, i et kort øjeblik, romantisk sats.”

Variation 7: Troyte (A. Troyte Griffith, arkitekt og kommende pianist)

I den syvende variation laver Elgar kærligt sjov med en af sine nærmeste venner, Arthur Troyte Griffith, der ikke var specielt god til at spille klaver. Det stoppede ham imidlertid ikke fra entusiastisk at gøre det alligevel. Satsen kan også hentyde til en gåtur, hvor de to venner blev fanget af et tordenvejr og måtte søge tilflugt i Winifred og Florence Norburys hus – Winifred er skildret i næste sats.

Variation 8: W.N. (Winifred Norbury, kunstmæcen med en karakteristisk latter)

“Damernes elskværdige natur er vist på adstadig vis. W.N. var mere involveret i musik end de andre i familien, og hendes initialer er navnet på satsen. For at retfærdiggøre dette er der givet en lille antydning af en karakteristisk latter,” beskrev Elgar den ottende variation.

Variation 9: Nimrod (A.J. Jaeger, Elgars nære ven)

Nimrod er uden sammenligning den bedst kendte sats fra Enigma-variationerne. Augustus J. Jaeger var en nær ven af Elgar og gav ham både gode råd og kritik – begge dele noget, som Elgar satte stor pris på. Nimrod var en gammeltestamentelig patriark beskrevet som "Herrens store jæger" – og "Jaeger" (eller Jäger) betyder naturligvis jæger på tysk.

Denne sats er for øvrigt ikke et portræt, men "en historie om noget, der skete," fortalte Elgar: Engang havde Elgar været ved at opgive musikken fuldstændig, og Jaeger opmuntrede ham til at fortsætte med at komponere ved at henvise til Beethoven, der skrev smukkere og smukkere musik, jo flere sorger, han havde. "Og det er, hvad du må gøre," havde Jaeger sagt og sunget temaet fra anden sats af Pathetique-sonaten. De første satser af Nimrod-variationen skal derfor antyde dette tema. "Kan du ikke høre det i begyndelsen?" spurgte Elgar Dorabella (som er Dora Penny i næste variation). "Det er ikke et citat; blot en hentydning."

Variation 10: Dorabella (Dora Penny, datter af provsten af Wolverhampton)

Dora Penny var en ven af komponisten. I denne sats parodierer Elgar nænsomt hendes stammen med blæserfigurerne, og satsen indeholder desuden en solo for bratsch.

Variation 11: G.R.S. (George Robertson Sinclair, organist ved Hereford Cathedral, og hans hund)

George Robertson Sinclair var en meget energisk organist ved katedralen i Hereford. "Denne variation har imidlertid intet at gøre med orgler eller katedraler, eller – på nær ganske perifert – med G.R.S.," skrev Elgar. "De første takter blev inspireret af hans store bulldog. I de første takter falder Dan ned i Wye-floden. Herefter svømmer han op ad floden for at finde et sted at komme i land, og endelig hører vi hans triumferende gøen, da han kommer i land. 'Sæt det i musik,' sagde G.R.S. til mig. Det gjorde jeg, og her er det."

Variation 12: B.G.N. (Basil G. Nevinson, amatørcellist og komponistens kammermusikpartner)

Basil G. Nevinson var amatørcellist og endnu en af Elgars kammermusikpartnere. Derfor bliver denne variation indledt og afsluttet af en stor cellosolo. Satsen går direkte over i den næste.

Variation 13: * (en kvindelig ven, der var ude at rejse)**

"De tre asterisker står i stedet for navnet på en dame, der på kompositionstidspunktet var ude på en sørejse. Paukerne antyder den fjerne dunken af en krydstogtfærge, og over det citerer klarinetten en frase fra Mendelssohns 'Rolig sø og god rejse,'" fortalte Elgar om den trettende variation. Der er dog også en anden fortolkning af satsen – og af, hvorfor

Elgar ikke nævnte kvindens navn: I Elgars ungdom brød hans forlovede op med ham og forlod hans liv for altid på en båd til New Zealand.

Variation 14: E.D.U. (Elgars kones kælenavn for ham)

I finalevariationen bruger Elgar sin kones kælenavn for ham, "Edu". Vi hører ekkoer fra to andre variationer, nemlig Nimrod og C.A.E. På den måde hentyder Elgar til Jaeger og sin kone, "to store indflydelser på komponistens liv og kunst," som Elgar beskrev det. "Disse hentydninger stemmer fuldstændig overens med værkets ånd."

Den oprindelige version af denne variation var for øvrigt næsten 100 takter kortere. Jaeger opfordrede imidlertid Elgar til at forlænge den, og efter nogen overtalelse indvilligede Elgar og tilføjede tillige orgelstemmen.

Det var lidt om selve værket – men hvad med gåden? "Jeg vil ikke forklare gåden; dens 'dunkle udsagn' må stå uløst hen, og jeg advarer jer om, at forbindelsen mellem variationerne og temaet ofte er meget spinkel; endvidere er der et andet og større tema, der gennemsyner hele værket, men det bliver ikke spillet... Så hovedtemaet dukker aldrig op, ligesom hovedpersonen i nogle dramaer aldrig er på scenen."

Hvis det ikke er nok til at gøre selv den mest sindige person nysgerrig, så ved jeg ikke, hvad der skal til. Og ganske rigtigt har musikedetektiver søgt og fortolket denne gåde næsten lige siden værket blev offentliggjort. Flere gange har de stolt kundgjort, at NU var gåden løst. Gættene går på alt fra "Rule Britannia", "God Save the Queen", "Dies Irae", Beethovens Pathetique-sonate og "Auld Lang Syne". En amatørviolinist fra Texas har skrevet over 100 blogposter for at bevise, at løsningen på gåden er "Vor Gud han er så fast en borg." Man tager blot tre forskellige variationer af salmen (Luthers, Bachs og Mendelssohns) – og spiller den bagfra. Uden at kritisere den energiske detektiv kunne man nok godt forestille sig en enklere løsning. Imidlertid var Elgar meget glad for koder og kryptografi og havde året før skrevet et brev til Dorabella i kode – en kode, som kryptografer stadig forsøger at løse.

Et andet – og mere overbevisende – forslag er Pergolesis Stabat Mater. Det er komponisten Ed Newton-Rex, der foreslår værket – og det passer forbløffende godt, både med musikken og med det "dunkle udsagn", som Elgar antyder. Faktisk så forbløffende, at det er mærkeligt, at ingen har gættet det før. Det forklarer Ed Newton-Rex med, at andre musikalske detektiver har forsøgt at få værket og dets gemte tema til at passe præcist sammen – men faktisk sagde Elgar selv, at Enigma-temaet var en modstemme ("counterpoint") til det gemte tema. Pergolesis værk var desuden enormt populært i England i 1800-tallet, og det gemmer naturligvis på et "dunkelt udsagn" i form af korsfæstelsen. Har man lyst, kan

man opsøge komponistens hjemmeside og opleve musikseksempler, hvor han sætter de to værker sammen.

Om det så er det endelige svar på gåden ved vi naturligvis ikke; det var en hemmelighed, som Elgar tog med sig i graven. Og på en måde er det en anelse skuffende, at Newton-Rex' forslag er så godt – for der var noget dragende over en musikalsk hemmelighed, der var så velbevaret. Heldigvis påvirker det ikke musikken det fjerneste. Rigtig god fornøjelse med koncerten.

Paul Hindemith: Symfoniske metamorfoser

Værket af Hindemith med det mundrette navn "Symfonisk metamorfose over temaer af Carl Maria von Weber" er – trods sin lidt gumpetunge titel – kæk og munter musik, som ofte tager en uventet drejning. Letheden i musikken huede dog ikke koreografen Léonide Massine, der egentlig havde opfordret Hindemith til at skrive musikken som balletmusik. Han hørte de første udkast og bad Hindemith om at vælge noget alvorligere musik af Weber. Om det var årsagen til, at Hindemith besluttede sig for at overvære en ballet af Massine, vides ikke. Men resultatet blev i hvert fald, at komponisten fandt ud af, at han faktisk ikke brød sig synderligt om koreografens arbejde – og således blev værket til et orkesterværk i stedet for en ballet!

Der er noget enten diabolsk eller meget morsomt over starten på første sats – som om vi er en del af en vittighed, som vi ikke helt forstår i starten. Efter at have blinket et par gange er vi imidlertid på Hindemiths side og forstår, at en orkestral heksekedel kan være endog uhyre underholdende.

Anden sats byder på velkendte toner fra Turandot-legenden, som på en gang er medrivende og næsten klovneagtigt groteske. Hindemith holder dog balancen, og orkestret viser sig som en heksekedel, som kan rumme hele det kulørte og jazzede udtræk, som Hindemith byder det. Jazzen er for øvrigt ikke tilfældigt valgt; værket er skrevet med amerikanske orkestre i tankerne (Hindemith var på dette tidspunkt i eksil i USA).

Tredje sats begynder med længselsfulde soloer i træblæserne – som et ekko af Dvoráks symfoni fra den nye verden 50 år tidligere. Den roligt gående Andantino er vemodig, som en længsel efter noget tabt.

I sidste sats' march trækker Hindemith os ind i et univers, som dirrer mellem militaristisk målrettethed og en drillesyg spøg. Som om det hele blot er en leg, hvor alvorligt det hele end ser ud på overfladen. Her er det virkelig fristende at tolke Hindemiths personlige forhold og ikke mindst tiden ind i musikken; værket er skrevet i 1943, og Hindemiths forhold til nazisterne

var hele livet kompliceret, varierende fra samarbejde over underkendelse til flugt. Her er det dog nok klogest at holde sin indre Holger Fortolker lidt i skak; nogle gange er en march bare en march.

Sikkert er det, at Hindemith hele tiden holder lytterens opmærksomhed fanget uden på noget tidspunkt at glemme overenskomsten med hverken musikerne eller publikum. Således er Symfonisk metamorfose ikke bare brugsmusik, men underholdningsmusik – i den allerbedste betydning af ordet.

(programnote: Christina Blangstrup Dahl)

BAROQUE

Musikalske skikkelser

med Enrico Gatti

Vi fejrer Giuseppe Tartini med besøg af en af verdens bedste barokspecialister.

Musik af bl.a. Tartini og Vivaldi

Symfonisk Sal
Musikhuset Aarhus
22/11 2020 kl. 15.00

www.baroquearos.dk

Orgelkoncert med Ludger Lohmann

Professor Ludger Lohmann fra Stuttgart regnes blandt en af vor tids største og førende organister, og han har gennem sin karriere været pristager ved en lang række prestigefyldte orgelkonkurrencer.

Siden 1983 har han boet og arbejdet i Stuttgart som orgelprofessor ved musikkonservatoriet. Sideløbende var han i over 25 år domorganist ved St. Eberhard Domkirken.

Hans koncertvirke er verdensomspændende og indbefatter også radio- og tv-produktioner samt CD-indspilninger.

Orgelkoncert

Medvirkende

Ludger Lohmann

Værker

Johann Sebastian Bach (1685-1750): Passacaglia c-mol (BWV 582)
Franz Tunder (1614-1667): Choralfantasie "In dich hab ich gehoffet, Herr"
Dieterich Buxtehude (1637-1707): Passacaglia d-mol (BuxWV 161)
Michael Praetorius (1571-1621): Choralfantasie „Ein feste Burg ist unser Gott“ (Vor Gud, han er så fast en borg)
Günter Raphael (1903-1960): Passacaglia over en finsk koral op. 41/3 („Taas siunattu päivä nyt luo valoaan” – ”Den signede dag bryder frem med sit lys”)

Tid og sted

Lørdag 7. november 2020 kl. 15.00
Sct. Pauls Kirke

Billetter

50 kr. - købes ved indgangen

Om orglet

Sct. Pauls Kirkes smukke og velklingende hovedorgel er bygget i 1960 af "Marcussen & Søn". Orglet har 39 stemmer fordelt på hovedværk, rygpositiv, brystværk og pedalværk.

Sct. Pauls Kirkes orgel er bygget i 1960 af Marcussen og Søn og derfor fra slutningen af den såkaldte "Orgelbevægelsesperiode".

Dets karakter er udpræget barokinspireret, og tilhører vel gruppen af de bedste orgler fra den tid.

I dag fremstår instrumentet noget mildere, mere syngende og mindre skarpt end oprindeligt. Det betyder at orgelmusik af komponister som Buxtehude, Bach og ikke mindst fransk barokmusik kommer til sin fulde ret på dette særdeles velklingende instrument.

Orgelet gennemgik i efteråret 2008 en omfattende renovering. Her blev instrumentet nymalet med en hel ny rød farvesætning. Tidligere fremstod det i mere neutrale lyse grå, blålige nuancer.

Duruflés Requiem med Københavns Drengekor

Duruflés Requiem er et af det 20. århundredes kirkemusikalske hovedværker. Den gregorianske sangs karakteristiske tone kombineres på smukkeste vis med impressionistiske træk, som bæres af det fyldige orgelakkompagnement.

Aarhus Domkirke orgel er Danmarks største orgel og bliver i sommeren 2020 indviet igen efter af have gennemgået en 2 år lang restaurering, hvor et af formålene har været at skabe en klang, som gør instrumentet perfekt til fransk symfonisk orgelmusik.

Kor

Medvirkende - NB: Opdaterede oplysninger

Københavns Drengekor
Palle Knudsen, bas
Henrik Brendstrup, cello
Hanne Kuhlmann, orgel
Carsten Seyer-Hansen, dirigent

Værker - NB: Opdaterede oplysninger

Maurice Duruflé: Requiem (1948)
1. Introit - 2. Kyrie - 3. Domine Jesu Christe - 4. Sanctus - 5. Pie Jesu - 6. Agnus Dei - 7. Lux aeterna - 8. Libera me - 9. In paradisum
Maurice Duruflé Quatre Motets
Felix Mendelssohn-Bartholdy Adspice Domine

Tid og sted

Lørdag 7. november 2020 kl. 17.00
Aarhus Domkirke

Billetter - NB: Opdaterede oplysninger

50 kr. - købes ved indgangen eller på billetto.dk

Københavns Drengekor

Københavns Drengekor, det kongelige kantori, kan i år 2024 fejre sit 100-års jubilæum og høster til stadighed international anerkendelse for sit høje niveau. Fra i år er

den fortsatte udvikling af koret lagt i hænderne på den nyudnævnte dirigent, Carsten Seyer-Hansen, som indtil for nylig var kantor ved Aarhus Domkirke.

Hanne Kuhlmann

Hanne Kuhlmann er uddannet på Det Jyske Musikkonservatorium i Aarhus (hvor hun blev optaget allerede som 15-årig) samt i Paris, London og København. I 2008 blev hun ansat som 2. organist i Vor Frue Kirke - Københavns Domkirke, og fire år senere fik hun stilling her som domorganist. Siden 1990 har

Hanne Kuhlmann spillet koncerter i Danmark, Sverige, Norge, Finland, England, Holland, Rusland, Frankrig, Litauen og Serbien, blandt andet i Nidarosdomen, Finlandia-salen, Westminster Abbey, St. Petersburg Philharmonien, St. Bavo Kerk i Haarlem og Notre Dame-katedralen i Paris.

Musikhøjmesse

Traditionen tro arrangerer Aarhus Symfoniske Orgelfestival musik- højmesse i samarbejde med Aarhus Domkirke.

Medvirkende - NB: Opdaterede oplysninger

Tue Lautrup, violin
Aarhus Domkirkes Kantori, Brian Stenger Poulsen, dirigent
Sangkraft Aarhus' talenthold, dirigeret af Michael Deltchev
Kristian Krogsøe, organist

Tid og sted

Søndag 8. november 2020 kl. 10.00
Aarhus Domkirke

Billetter

Gratis adgang

Masterclass

I forbindelse med festivalen holder professor Ludger Lohmann masterclass for orgelstuderende på Det Jyske Musikkonservatorium.

Der er offentlig adgang til masterclassen. Det er ikke en egentlig koncert, og musikken vil jævnligt blive afbrudt, når

undervisningen foregår. Til gengæld er det en enestående mulighed for at komme helt tæt på læreprocessen, når de unge studerende kaster sig over nogle af orgellitteraturens største værker under vejledning af en af verdens fremmeste undervisere på området.

Medvirkende

Professor Ludger Lohmann
Orgelstuderende fra Det Jyske Musikkonservatorium

Tid og sted - NB: Opdaterede oplysninger

Fredag 6. november 2020 kl. 15.00-18.00
Aarhus Domkirke

Bemærk: Der er offentlig adgang til mesterkurset, men det vil ikke være muligt at komme ind i kirken efter mesterkursets start klokken 15. Forlader man kirken i løbet af mesterkurset, har man ikke mulighed for at komme ind igen.

Billetter

Gratis adgang

Orgelkoncert med Jens Wollenschläger

Oplev Jens Wollenschläger, der i 2010 blev udnævnt til "Performer of the Year" af det største tyske orgelmagasin. Han har indspillet ca. 80 cd'er, er selv komponist og har en række internationale koncertaktiviteter (herunder koncertturnéer til Japan, Norge, Litauen osv.).

Til daglig er han professor i kunstnerisk og liturgisk orgelspil ved Hochschule für Kirchenmusik Tübingen og førsteorganist ved Tübinger Stiftskirche samt cembalist ved Stuttgarter Kammerorchester, Südwestdeutsches Kammerorchesters Pforzheim og Barockorchester der Ludwigsburger Festspiele.

Orgelkoncert

Medvirkende

Jens Wollenschläger

Værker

Joseph Guy Ropartz (1864-1955): Introduction et Allegro moderato (1917)
Louis Vierne (1870-1937): Intermezzo (Pièces de Fantaisie, Première Suite op. 51)
Louis Vierne: Toccata (Pièces de Fantaisie, Deuxième Suite op. 53)
Johann Sebastian Bach (1685-1750): "An Wasserflüssen Babylon" (BWV 653b) (aus: Leipziger Choräle)
Dieterich Buxtehude (c.1637-1707): Magnificat primi toni (BuxWV 203)
Franz Liszt (1811-1886): Kirchliche Fest-Ouverture über den Choral "Ein feste Burg ist unser Gott" (Otto Nicolai)
Sigfrid Karg-Elert (1877-1933): Canzona a-moll (op. 86, nr. 2)
Max Reger (1873-1916): Phantasie und Fuge op. 52/3 über den Choral "Halleluja! Gott zu loben, das ist meine Seelenfreud"

Tid og sted

Søndag 8. november 2020 kl. 16.00
Symfonisk sal, Musikhuset Aarhus

Billetter

130 kr. - købes gennem Musikhuset Aarhus' billetsalg

Om orglet

Klais-orglet fra 2007 i Symfonisk Sal i Musikhuset Aarhus er bygget af en af verdens førende specialister i netop koncertsals-orgler, Klais Orgelbau, Bonn. Orglet er i tysk romantisk stil med 47 stemmer, 3 manualer og pedal.

Både orglets tekniske opbygning, dets klanglige design, dets effektive crescendovirkninger og det her i landet usædvanligt høje vindtryk gør Klais-orglet til et enestående instrument i den fornemme danske orgelsamling.

Orgelkoncert

Medvirkende

Anders Gaden, Poul S. Jacobsen, Kristian Krogøse, Lars Rosenlund Nørremark, Ulrik Spang-Hanssen

Værker

César Franck (1822 – 1890): Pièce Héroïque
Charles Tournemire (1870 – 1939): Triptyque fra l'Orgue Mystique suite no. 26
Rued Langgaard (1893 – 1952): Preludio Patetico
Gottfried H. Federlein (1883-1952): Scherzo-Pastorale (1914)
Richard W. Ellsasser (1926-1972): Londonderry Air (1957)
W. Walton (1902-1983): Crown Imperial (Coronation March, 1937), arr. H. Murill
W. Bolcom (f. 1938): Jesus loves me (fra Gospel Preludes)
Jacques Ibert (1890 – 1962): Piece Solenelle
Gaston Litaize (1909 – 1991): Prélude et danse fuguée

Tid og sted

Søndag den 8. november 2020 kl. 19.30
Helligåndskirken, Aarhus

Billetter

50 kr. - købes ved døren

5 organister spiller ud

Til denne koncert kan du høre selve Aarhus Symfoniske Orgelfestival – eller i hvert fald mændene bag den. Fem organister fra festivalens bestyrelse spiller for allerførste gang en koncert sammen.

Det bliver en portrætkoncert, hvor publikum møder fem forskellige orgelkunstnere; fem forskellige temperamenter, som med hver deres indgangsvinkel præsenterer musik, der står dem nær.

Koncerten spilles på Helligåndskirkens 70-stemmers hybridorgel, og spillebordet er rullet ud i øjen- og ørehøjde med publikum. Kirkerummet giver således mulighed for at komme helt tæt på de optrædende og få en orgeloplevelse ud over det sædvanlige.

Om solisterne

Anders Gaden er organist ved Helligåndskirken i Aarhus. Han har 20 års erfaring som underviser i orgel og korledelse ved Vestervig Kirkemusikskole og er en flittig koncertudøver både på orglet og som dirigent for Det Ny Kammerkor.

Poul S. Jacobsen er organist i Vor Frue Kirke i Aarhus, og han er desuden dirigent for både kor og orkester og har været assistent i Aarhus Symfoniorkester ved mange anledninger.

Kristian Krogøse er domorganist ved Aarhus Domkirke og lærer ved Det Jyske Musikkonservatorium samt international orgelsolist.

Lars Rosenlund Nørremark har spillet koncerter over hele landet samt i Frankrig, Tyskland, Holland, Belgien, England, Norge, Grækenland og Israel. Han er desuden underviser og har siden 2009 været ansat på Det Jyske Musikkonservatorium samt Vestervig Kirkemusikskole.

Ulrik Spang-Hanssen er professor i orgel på Det Jyske Musikkonservatorium i Aarhus, og har en omfattende koncertvirksomhed på flere kontinenter, har indspillet mere end 60 CD'er og ofte været solist med symfoniorkestre. Han er desuden en ivrig jazzmusiker og forfatter,

Orgelruller

Medvirkende:

Edwin Henry Lemare via orgelruller indspillet i 1913
Lars Rosenlund Nørremark, vært, registrant og idémand

Tid og sted

Mandag 9. november 2020 kl. 19.30
Musikhuset Aarhus

Billetter

130 kr.

Værker

Charles Gounod (1818-1893): Die Königin von Saba – Marsch und Cortége*
Alexandre Guilmant (1837-1911): Trauermarsch und Seraphs Hymne (op. 17)
Camille Saint-Saëns: (1835-1921): Danse macabre*
Bernhard Johnson (1868-1935): Elfentanz
Edwin Henry Lemare (1865-1934): Improvisation: "Einführung von Glocken- und Harfeneffekten"
Richard Wagner (1813-1883): Götterdämmerung: Trauermarsch*
Richard Wagner: Die Meistersinger von Nürnberg: Ouverture*

*arr. Edwin H. Lemare

Drømmekoncert: Når de døde spiller op

Har du nogensinde drømt om at høre historiens absolut mest berømte organist – Edwin Henry Lemare (1865-1934)? Nu har du en helt enestående chance for at høre ham til Aarhus Symfoniske Orgelfestival på trods af, at han har været død siden 1934.

Edwin Henry Lemare var så berømt og berejst, at han krydsede Atlanterhavet 51 gange med dampskib, kun ved et lykketræf ikke var ombord på Titanic, spillede for 150.000 mennesker i en koncertsæson, fik sit privatliv udpenslet i tabloidpressen og ikke mindst var den første musiker overhovedet, der fik lov til at opføre Richard Wagners Parsifal udenfor Bayreuth af Cosima Wagner selv.

Museet "Museum für Musikautomaten" i Seewen i Schweiz råder over mere end 1500 orgelrulleindspilninger med nogle af periodens største organister. Disse orgelruller er blevet digitaliseret og kan derfor afspilles på orglet med indbygget MIDI. Det har orglet i Symfonisk Sal i Aarhus, og Aarhus Symfoniske Orgelfestival har helt ekstraordinært fået tilladelse til at bruge nogle af disse indspilninger med Edwin Henry Lemare.

Så derfor venter der publikum en af de mest spektakulære koncerter med alle tiders største og mest berømte organist, Edwin Henry Lemare, godt hjulpet af idémand og registrant Lars Rosenlund Nørremark.

Orgelkoncert

Medvirkende

Jean-Baptiste Robin

Værker

Louis Marchand (1669-1732): Grand Dialogue

Nicolas de Grigny (1672-1703): Tierce en taille

Franz Liszt (1811-1886): Præludium og fuga over B-A-C-H

Béla Bartók (1881-1945): Rumænske danse (Sz 56)*

Joc cu nâta - Brăul - Pe loc - Buciumeana - Poarga romaneasca - Marunte!

Claude Debussy (1862-1918): Forspil til en fauns eftermiddag*

Isaac Albeniz (1860-1909): Asturias* fra Cantos de España (op. 232)

Jean-Baptiste Robin (1976): Chant du Ténéré (dansk førsteopførelse)

* transcriptions by J.-B. Robin

Tid og sted

Tirsdag 10. november 2020 kl. 19.30

Aarhus Domkirke

Billetter

50 kr. - købes ved indgangen

Orgelkoncert med Jean-Baptiste Robin

Jean-Baptiste Robin er organist ved slottet i Versailles og professor ved konservatoriet samme sted. Han er anerkendt som en af Frankrigs førende organist-komponister og er således en del af den særlige franske skole, som tæller de store mestre Widor og Vierne fra slutningen af 1800-tallet, men også har trådt helt tilbage til F. Couperin og dennes samtidige i den franske guldalder under Solkongens, Ludvig d. 14.s hof.

Robin er efterpurgt som gæstesolist og har medvirket i førende koncertserier i mere end 20 europæiske lande, USA og Asien. Han har indspillet orgelværker af bl.a. Jehan Alain, Felix Mendelssohn-Bartholdy og Louis Marchand, og hans egne mere end 40 kompositioner er i disse år ved at vinde plads i de etablerede internationalt anerkendte orgelsolisters standardrepertoire.

Om orglet

Aarhus Domkirkes orgel er Danmarks største med 96 stemmer. Orglet er netop blevet genindviet efter en omfattende restaurering ved Marucssen & Søn. Orglets historie går tilbage til 1730, men i dag fremstår orglet i en mere moderne, symfonisk skikkelse, som orglet fik i forbindelse med Th. Frobenius' store udvidelse af orglet i 1927.

Kirken udmærker sig desuden ved dens katedral-akustik med knap 7 sekunders efterklang, som ikke findes magen til i Danmark. Kirken er 800 år gammel, Danmarks længste med sine knap 100 meter og rig på historisk inventar.

Orgelkoncert med Matthias Havinga

Matthias Havinga er koncertorganist og pianist og har vundet flere priser ved internationale orgelkonkurrencer. Han har en international koncertkarriere og giver solokoncerter på prestigefyldte spillesteder i Europa, Rusland, USA og Sydamerika. Han har samarbejdet med anerkendte kor og orkestre, såsom Nederlands

Kamerkoor og Rotterdams Philharmonisch Orkest. Hans CD'er, som er udgivet på pladeselskabet Brilliant Classics, har fået stor ros af anmelderne. Matthias er organist ved Koepelkerk i Amsterdam, og organist i Oude Kerk-menigheden i Amsterdam. Han er er desuden underviser ved konservatoriet i Amsterdam.

Orgelkoncert

Medvirkende

Matthias Havinga

Tid og sted

Onsdag 11. november 2020 kl. 19.30
Vor Frue Kirke, Aarhus

Billetter

50 kr. - købes ved døren

Program

Jan Pieterszoon Sweelinck (1562-1621): Fantasia chromatica

Jacques van Oortmerssen (1950-2015): Nun ruhen alle Wälder

Henk Badings (1907-1987): Preludium en Fuga nr. 4

Johann Sebastian Bach (1685-1750): Dies sind die heil'gen zehn Gebot (BWV 678)

Johann Sebastian Bach: Jesus Christus, unser Heiland, der von uns den Zorn Gottes wand (BWV 688)

Johann Sebastian Bach: Pièce d'orgue BWV 572

Très vite ment - Gravement - Lentement

Maurice Duruflé (1902-1986): Sicilienne

Maurice Duruflé: Fugue sur le thème du Carillon des heures de la cathédrale de Soissons

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847): Sonata V

1. Choral (Andante) - 2. Andante con moto - 3. Allegro maestoso

Felix Mendelssohn-Bartholdy: Ouverture 'Paulus' (transcription William Thomas Best (1826-1897))

Vivaldi, Wayne og Westergaard

Oplev orglet som samspiller, når Randers Kammerorkester spiller Vivaldi sammen med violinist Mo Yi og Ulrik Spang-Hanssen på orgel.

Det er efterhånden blevet tradition, at Randers Kammerorkester og deres mangeårige, højt skattede dirigent David Riddell gør os den glæde at medvirke ved Aarhus Symfoniske Orgelfestival.

Solisterne er også velkendte, nemlig festivalens formand, orgelprofessor Ulrik Spang-Hanssen, og violinprofessor Mo Yi. De to solister forbereder atter en gang en CD-indspilning, nemlig Vivaldis dobbeltkoncerter for violin og orgel, og eftermiddagens program centrerer sig naturligt om denne populære komponist.

Ulrik Spang-Hanssen

Hans vidtfavnende talent har begejstret et stort publikum over hele verden – både som klassisk organist, men også som jazz-musiker.

Organist Ulrik Spang-Hanssen (Danmark) er professor i orgel ved Det Jyske Musikkonservatorium. Med mere end 60 cd'er i eget navn har han manifesteret sig som en af Danmarks allerstørste orgelsolister.

Mo Yi

Mo Yi er professor ved Det Jyske Musikkonservatorium og tilknyttet Randers Kammerorkester som gæstekoncertmester. Hun har desuden været professort ved Universität der Künste i Berlin.

Hun er en efterspurgt docent ved masterclasses, har vundet en række internationale musikpriser og har en udstrakt koncertvirksomhed i store dele af verden.

David Riddell

Dirigent David Riddell (Skotland) er kunstnerisk leder og chefdirigent for Randers Kammerorkester og kunstnerisk leder af Aarhus Sommeropera. Han er en hyppig

gæstedirigent for de fleste danske orkestre og har dirigeret talrige operaproduktioner på Den Jyske Opera og Aarhus Sommeropera.

Kammerkoncert med violin og orgel

Medvirkende

Mo Yi, violin
Ulrik Spang-Hanssen, orgel
David Riddell, dirigent
Randers Kammerorkester

Værker

Svend Westergaard: Blæserkvintet nr. 2
Antonio Vivaldi: Dobbeltkoncert for orgel og violin (RV 541)
Wayne Siegel: Polyphonic Music for blæserkvintet
Antonio Vivaldi: Dobbeltkoncert for orgel og violin (RV 542)

Tid og sted

Lordag 14. november 2020 kl. 15.30
Vor Frue Kirke
Frue Kirkeplads 3
8000 Aarhus C

Billetter

50 kr. – købes ved døren

Koncertoversigt for Aarhus Symfoniske Orgelfestival 2020

Mørkeklang

Musikhuset Aarhus, 1. nov. 2020 kl. 19.30

Festivalåbningskoncert: I gådernes katedral - symfonikoncert

Musikhuset Aarhus, 5. nov. 2020 kl. 19.30

Orgelkoncert med Ludger Lohmann

Sct. Pauls Kirke, Aarhus, 7. nov. 2020 kl. 15.00

Duruflés Requiem

Aarhus Domkirke 7. nov. 2020 kl. 17.00

Musikhøjmesse

Aarhus Domkirke 8. nov. 2020 kl. 10.00

Orgelkoncert med Jens Wollenschläger

Musikhuset Aarhus, 8. nov. 2020 kl. 16.00

5 organister spiller ud

Helligåndskirken, Aarhus, 8. nov. 2020 kl. 20.00

Når de døde spiller op

Musikhuset Aarhus, 9. nov. 2020 kl. 19.30

Orgelkoncert med Jean-Baptiste Robin

Aarhus Domkirke, 10. nov. 2020 kl. 19.30

Orgelkoncert med Matthias Havinga

Vor Frue Kirke, Aarhus, 11. nov. 2020 kl. 19.30

Randers Kammerorkester med Mo Yi og Ulrik Spang-Hanssen

Vor Frue Kirke, 14. nov. 2020 kl. 15.30

Billetter kan købes ved døren på de enkelte koncertsteder – i Domkirken også på billetto.dk.
Til koncerterne i Musikhuset Aarhus kan du desuden købe billetter på
www.musikhusetaarhus.dk samt i Musikhuset Aarhus' billetsalg.